29 Ιουλίου 2014

Αντώνης Χριστοφορίδης: Ο Έλληνας “champion of the world”

/ Ειδήσεις και Ανακοινώσεις

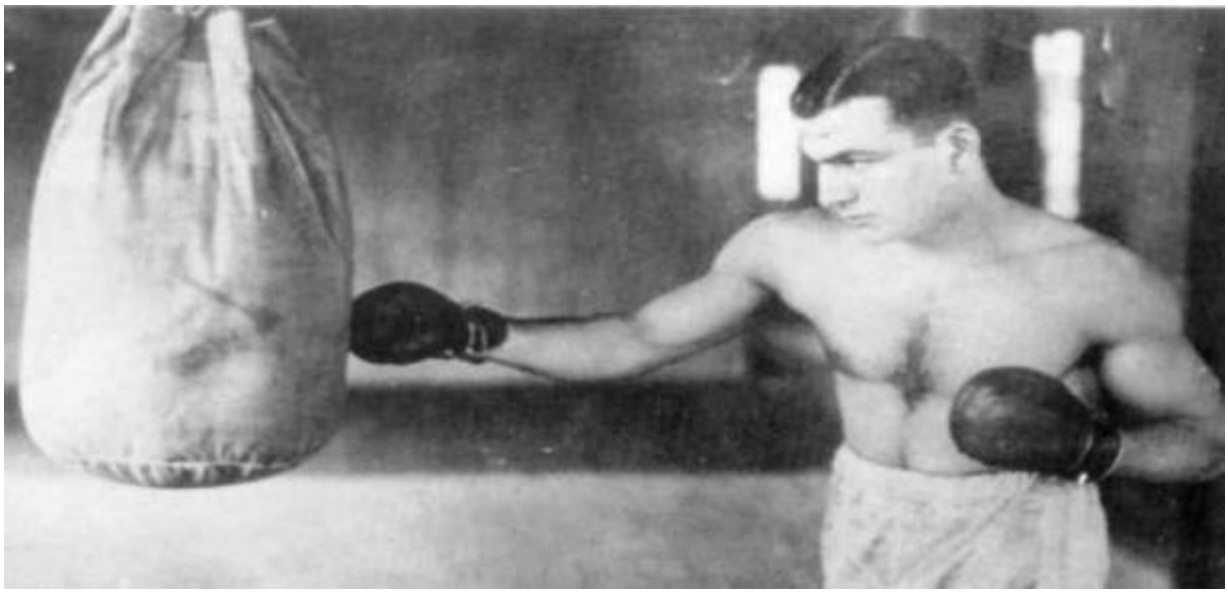

Ο Αντώνης Χριστοφορίδης είχε όλα τα απαραίτητα προσόντα για να γίνει πρωταθλητής Ελλάδας και Ευρώπης!

Και με αυτά στέφθηκε στις 14 Ιανουαρίου του 1941, παγκόσμιος πρωταθλητής ελαφρών βαρών.

Νίκησε τον Μέλιο Μπετίνα στο Κλίβελαντ των ΗΠΑ.

Ο αγώνας ήταν συναρπαστικός.

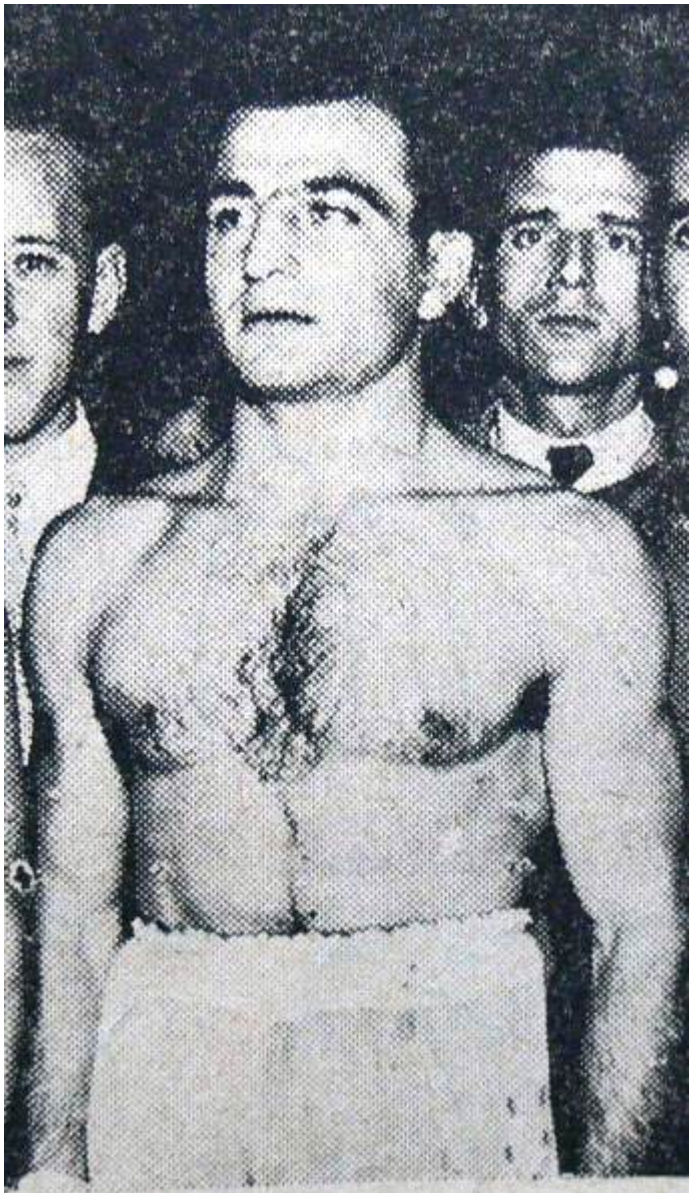

'Ο 'Αντώνης Χριστοφορίδης

«Κι ο αντίπαλός μου μάνα είχε, αλλά τη στιγμή που έπρεπε, τον κοίταξα κατάματα και με ένα ντιρέκτ -παρντόν ή σόρι- του τη σβούριξα κατάμουτρα».

Ο Μπετίνα προηγούνταν για 12 γύρους, αλλά στους 3 τελευταίους ο Χριστοφορίδης αντεπιτέθηκε και κέρδισε στα σημεία.

«Όταν ανέβηκα στο ρινγκ, δεν έβλεπα πέρα από τη μύτη μου, λουσμένος από τους εκτυφλωτικούς προβολείς. Άκουγα το βουητό των θεατών. Αντωνάκη, είπα στον εαυτό μου, δεν τρέχει τίποτα.

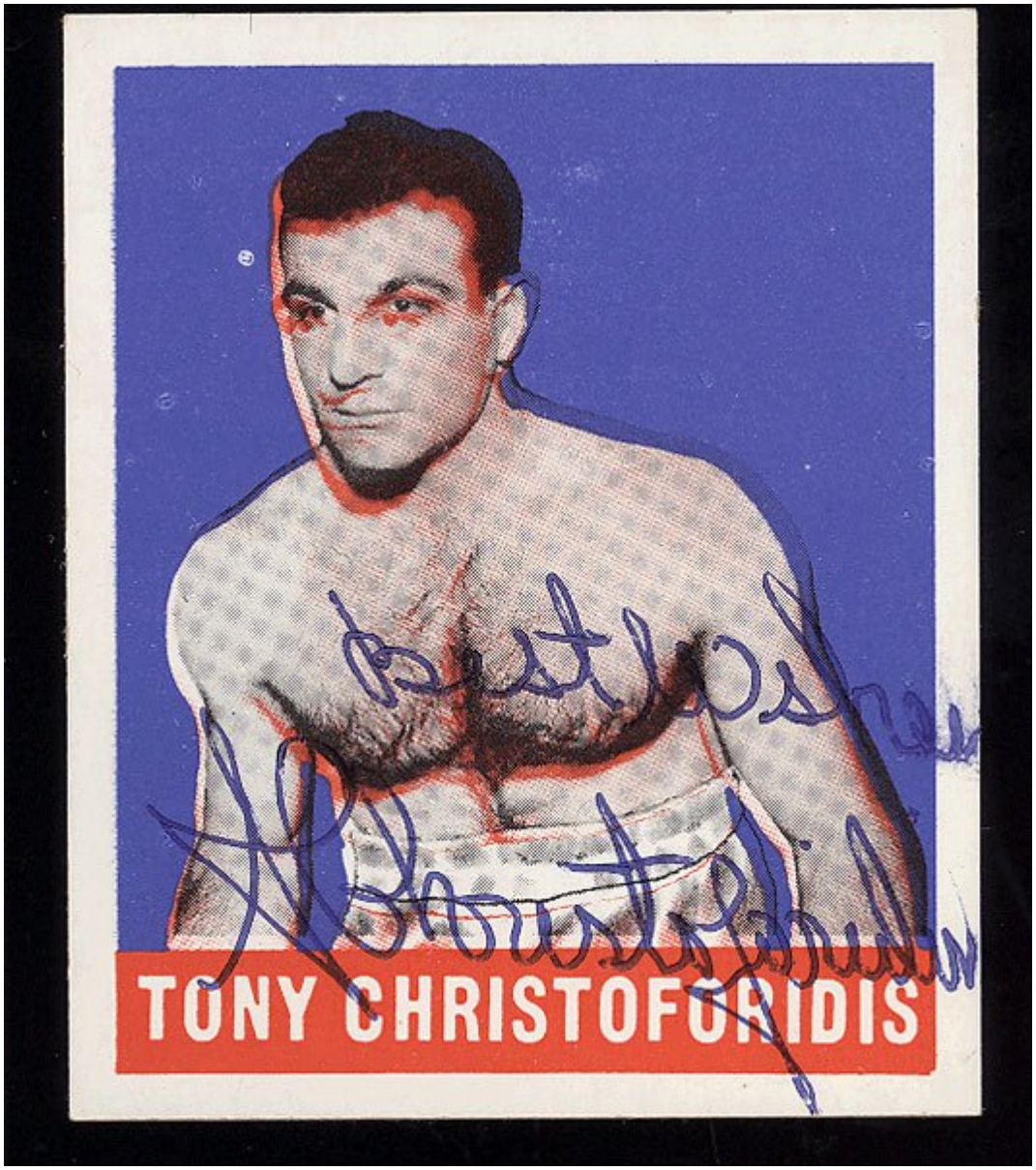

Έχεις παίξει σε όλα τα ρινγκ της Ευρώπης. Χειρότερα από το Βερολίνο και το Ρότερνταμ, αποκλείεται να είναι. Και δεν ήτανε.

Κάποιος εκεί ψηλά με προστάτευε. Νίκησα παμψηφεί στα σημεία», εκμυστηρεύτηκε μετά από χρόνια ο πρωταθλητής στον δημοσιογράφο Δημήτρη Λυμπερόπουλο.

★ Ο ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΑΦΕΙ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΙΣ «ΕΙΚΟΝΕΣ» ★

Ο φθόνος μ'έκανε τσάμπιον

Η ζωή του μέτοικου υπεράσου των ριγκ Αντώνη Χριστοφορίδη

Ο φθόνος των Ελήνων για τις ντόπιες αξιες οδήγησε τον ταλαντούχο Αντώνη Χριστοφορίδη να γίνει πρωταθλητής της Ευρώπης και του κόσμου.
Αυτά το λέει ο ίδιος ο άσος του πιο επάνθρωπου σπορ, που ξεκπεύτηκε στο Παρίσι γιατί στην Αθήνα τον ζήλευαν.
Μην κρυβόμαστε, μην ντρεπόμαστε. Η ζήλια κι ο φθόνος γνώρισμα της φυλής μας...
Πριν μερικά χρόνια στο ριγκ Καραϊσκάκη προπονητής της Εθνικής μας απαγόρευσε στο Χριστοφορίδη να συμβουλέψει διεθνή μας που του το ζήτησε!
Κάτι τέτοιοι ζηλόφθονοι τρέπουν σε φυγή τους όξους, που ευτυχώς μεγαλουργούν σε διεθνές επίπεδο.

Ο Αντώνης Χριστοφορίδης μετά το ζύγισμα, την παραμονή του αγώνα του με τον Καναδό Λου Μπρουγιάρ, που κι αυτόν τον νίκησε.

Ο νεαρός που κουβάλαγε βαλίτσες, έγινε παγκόσμιος πρωταθλητής

Οι Ελληνοαμερικανοί στις εξέδρες ούρλιαζαν από τη χαρά τους.

Ο πιτσιρικάς που σήκωνε βαλίτσες, ως γκρουμ στο ξενοδοχείο Μυστράς της οδού Βαλαωρίτου, τα είχε καταφέρει.

Είχε κατακτήσει τον παγκόσμιο τίτλο. «Δυο βδομάδες τώρα, πετάω στα ουράνια.

Οι πατριώτες, εδώ στο Κλίβελαντ, έχουνε παραφρονήσει.

Όταν νίκησα τον Μπετίνα, οι εφημερίδες γράψανε, ότι οι Έλληνες νικάνε πα-ντού τους Ιταλούς.

Και στα βουνά της Αλβανίας και στα ρινγκ της Αμερικής.

Στα ελληνικά μαγαζιά —και είναι τόσα πολλά στο Οχάιο— με κερνάνε συνέχεια ουίσκι.

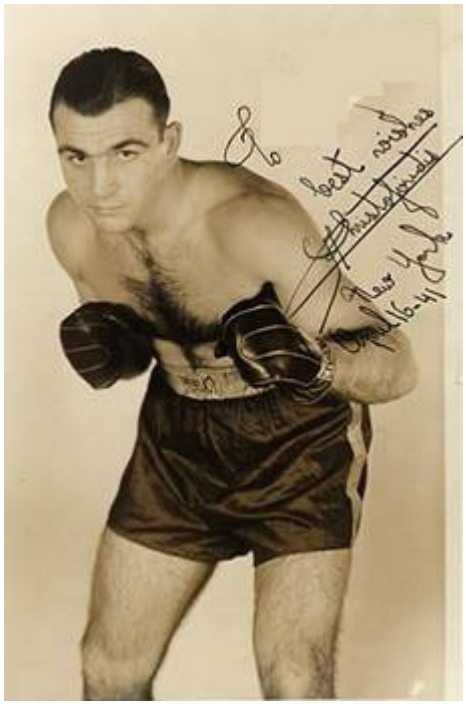

«Έχω πιαστεί από τις χειραψίες κι όχι από τις γροθιές.

Ο Μέλιο ήταν ιπποτικός αντίπαλος, με φίλησε με ματωμένο χαμόγελο, πριν ο διαιτητής μου σηκώσει το χέρι μπροστά στους 20.000 θεατές της αρένας του Κλίβελαντ, που με χειροκροτούσαν.

Θεέ μου, είχα νικήσει! Ήμουνα παγκόσμιος πρωταθλητής ημιβαρέων βαρών! Ένας Έλληνας τσάμπιον οφ δη γουόρλντ, όπως βροντοφωνούσε το μεγάφωνο».

«Όταν νίκησα τον Μπετίνα, οι εφημερίδες γράψανε, ότι οι Έλληνες νικάνε παντού τους Ιταλούς. Και στα βουνά της Αλβανίας και στα ρινγκ της Αμερικής». Συνέντευξη στο Δ.Λυμπερόπουλο.

Η αναμέτρηση με τον γερμανό πρωταθλητή μπροστά στο Χίτλερ

Τρία χρόνια πριν, στο κατάμεστο από ναζί Σπορτ παλάς του Βερολίνου, είχε «δείρει» στο ρίνγκ τον φημισμένο Γερμανό πρωταθλητή Γκούσταβ Έντερ. Ο Γερμανός πρωταθλητής ήταν αήττητος για 7 συνεχή χρονιά και με 50 νίκες νοκ άουτ. Ο νικητής του αγώνα αυτού θα αποκτούσε το δικαίωμα να διεκδικήσει το πρωτάθλημα Ευρώπης.

Τον αγώνα παρακολουθούσε ο Αδόλφος Χίτλερ, που θεωρούσε δεδομένη τη νίκη του Έντερ.

Ο Χριστοφορίδης τιμώρησε τον αντίπαλό του σκληρά, εκνευρίζοντας τον καγκελάριο, που έφυγε πριν από τη λήξη της αναμέτρησης. Δεν ήθελε να δει το σύμβολο της άριας φυλής, να χάνει από τον Έλληνα.

Η μαρτυρία του Έλληνα γιατρού Δ.Παπακώστα για την αποχώρηση του Φύρερ

«Στη διάρκεια του αγώνα, ούτε μια στιγμή δεν ακούστηκε μια ενθαρρυντική φωνή για τον Αντώνη. Όλοι ούρλιαζαν για τον δικό τους.

Κι όμως, ο δικός μας, απτόητος, δεχόταν κι ανταπέδιδε τα χτυπήματα και όπως ήξερα, σκεφτόταν πως αν έχανε εκείνο το παιχνίδι θα του φράζανε τον δρόμο για τον ευρωπαϊκό τίτλο.

Και δεν φοβήθηκε.

Ούτε για μια στιγμή δεν έχασε την ψυχραιμία του και το στιλ του κι οι ελάχιστοι Έλληνες που τον βλέπαμε, κλαίγαμε από συγκίνηση, καθώς γύρο με γύρο μάζευε βαθμούς.

Στον τελευταίο γύρο μάλιστα, στρίμωξε τον αντίπαλό του στη γωνιά και τον σφυροκοπούσε.

Όταν το γκογκ σήμανε τη λήξη, ο Χίτλερ δε βρισκόταν στη θέση του. Οι Γάλλοι δημοσιογράφοι πετούσαν τα χειρόγραφά τους έξαλλοι από χαρά και φιλούσε ο ένας τον άλλο.

Ο ίδιος ο Έντερ, πριν δώσουν οι κριτές τη βαθμολογία, σήκωσε το χέρι του Αντώνη», εξομολογήθηκε ο γιατρός Δημήτρης Παπακώστας στον δημοσιογράφο Δημήτρη Λυμπερόπουλο.

Η μάχη με τον Ολλανδό

Ο ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ
ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΕΝΙΚΗΣΕ ΤΟΝ ΚΛΑΒΕΡΕΝ

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, 15 Νοεμβρίου. (Ίδ. ὑπηρεσία «Ἔθνους»). — Κατα τόν χθεσινόν πυγμαχικόν ἀγῶνα πρός τόν Ὁλλανδόν πρωταθλητήν Κλάβερεν ὁ Ἕλλην πρωτοπυγμάχος Ἀντώνιος Χριστοφορίδης ἀνεδείχθη νικητής εἰς τά σημεῖα κατόπιν σκληροῦ καί ἐπιπόνου ἀγῶνος. Οἱ φίλαθλοι τοῦ Ἀμστερνταμ ἐχειροκρότησαν τόν Ἕλληνα πρωταθλητήν, ὁ ὁποῖος κατόπιν τῆς νίκης του ταύτης ἀνακηρύσσεται πρωταθλητής τῆς Εὐρώπης μέσων βαρῶν.

Ὁ Ἑλβετός διαιτητής τοῦ ἀγῶνος, μετά τήν λῆξιν αὐτοῦ, ἐρωτηθείς ὑπό δημοσιογράφων, ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐπιβολή τοῦ Χριστοφορίδη ἐπί τοῦ Κλάβερεν ἦτο καταφανής καί κατά συνέπειαν ἡ νίκη του ὑπῆρξε δικαία.

Σημειωτέον ὅτι εἶνε ἡ πρώτη φορά εἰς τήν ἱστορίαν τῆς συγχρόνου πυγμαχίας κατά τήν ὁποίαν Ἕλλην πυγμάχος κατορθώνει νά ἀνέλθῃ εἰς τήν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς πυγμαχίας καί νά λάβῃ τόν τίτλον τοῦ πρωτοπυγμάχου τῆς Εὐρώπης.

Έτσι, ο Χριστοφορίδης αντιμετώπισε στο Ρότερνταμ της Ολλανδίας ενώπιον 15.000 θεατών, τον Ολλανδό κάτοχο του τίτλου Μπεπ βαν Κλάβερεν.Ο αντίπαλος ήταν ολυμπιονίκης το 1928 στο Άμστερνταμ. Η υπεροχή του Χριστοφορίδη ήταν καταφανής και στους 15 τρίλεπτους γύρους.

Ειδικά μετά τον 10ο γύρο, ο αντίπαλός του είχε περιοριστεί σε παθητικό ρόλο, προσπαθώντας να αποφύγει το νοκ-άουτ και στο τέλος του αγώνα παρέπαιε αιμόφυρτος. Ο Ελβετός διαιτητής αμέσως των ανακήρυξε νικητή, κάτι που αναγνώρισαν και οι Ολλανδοί θεατές.

Ανάμεσά τους υπήρχαν και λιγοστοί Έλληνες ναυτικοί, που έτυχε τα πλοία τους να βρίσκονται στο μεγάλο ολλανδικό λιμάνι, οι οποίοι πανηγύρισαν έξαλλοι μαζί του.

Η ατυχία στην αναμέτρηση με τον Γάλλο

Όμως, δεν χάρηκε για πολύ αυτό τον τίτλο, αφού στο αμέσως επόμενο ματς, εναντίον του Γάλλου Εντουάρ Τενέ, στο Παρίσι, στάθηκε άτυχος. Ενώ προηγείτο καθαρά στα σημεία σε όλη τη διάρκεια του αγώνα, στον 11ο γύρο έσπασε το αριστερό χέρι του και συνέχισε με φοβερούς πόνους, αμυνόμενος διαρκώς. Τελικά, με απόφαση των κριτών ηττήθηκε, χάνοντας τον τίτλο.

Όταν αποθεραπεύτηκε, προσπάθησε να ξαναπάρει το στέμμα, κάνοντας ένα σερί από οκτώ νίκες, το οποίο διέκοψε η ήττα του από τον μελλοντικό πρωταθλητή Τζίμι Μπίβινς. Ο Χριστοφορίδης θεώρησε την ήττα άδικη και ζήτησε να ξαναπαίξουν. Στη ρεβάνς επικράτησε καθαρά και αυτή ήταν η μοναδική ήττα στην καριέρα του Μπίβινς.

Από το 1934 ζούσε στο Παρίσι.

Τα ρινγκ της Ελλάδος ήταν πολύ φτωχά για τις ικανότητές του και δεν είχαν καμία προοπτική εξέλιξης για το ταλέντο του Χριστοφορίδη.

Το 1937 ήρθε για έναν αγώναν εναντίον του Ρουμάνου μποξέρ Ντοκουλέσκου.

Ο κόσμος πήγε στο Παλλάς για να παρακολουθήσει τον αγώνα, αλλά τελικά είδε τη μονομαχία να ολοκληρώνεται πριν από τη λήξη του πρώτου γύρου.

Ο Χριστοφορίδης τον είχε βγάλει νοκ άουτ.

Έτσι, οργανώθηκε δεύτερος αγώνας με τον Έλληνα πρωταθλητή Κώστα Βάσση.

Στις 8 Νοεμβρίου, ο νεαρός πυγμάχος εμφανίστηκε συγκρατημένος.

Ο Βάσσης κατάφερε να σταθεί όρθιος για 12 γύρους, αλλά τελικά έχασε, όχι μόνο τον αγώνα, αλλά και τον τίτλο του πρωταθλητή.

Το ορφανό παιδί από την Μικρασία που ανακάλυψε την δύναμή του σε ένα καυγά.

● *Ο Α. Χριστοφορίδης αριστερά και δίπλα του ο Μέμος Ευαγγελίδης. Δεξιά, στην άκρη, ο βαλκανιονίκης Χρίστος Μάντικας. Στη δεύτερη σειρά ο δήμαρχος Κώστας Κοτζιάς. Κι άλλοι αθλητές στο θέατρο του Πέτρου Κυριακού.*

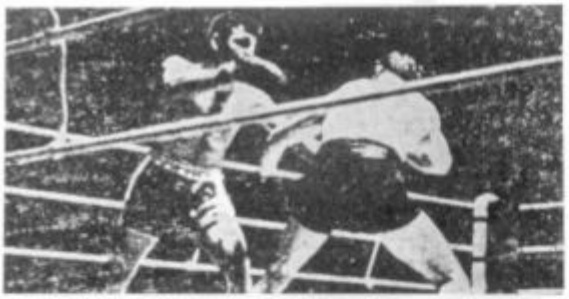

● *Από τον ιστορικό αγώνα στο Σπορτ Παλάς του Βερολίνου: Ο Αντώνης εξακοντίζει τον δεξιό κεραυνό του κι ο Έντερ σκύβει να τον αποφύγει.*

● *Ο Αντώνης, ο δημοφιλής Κριστό των Γάλλων, ξεκινάει για το Ρότερνταμ όπου θα κατακτήσει τον ευρωπαϊκό τίτλο των μέσων βαρών. Δεξιά ο προπονητής του Γκαντόν.*

Ο Χριστοφορίδης γεννήθηκε στην πόλη Μερσίνα της Μικρασίας στις 26 Μαΐου 1917, αλλά έζησε τα πρώτα παιδικά του χρόνια στη Σμύρνη. Το 1922 βρέθηκε πρόσφυγας στην Αθήνα με τη μητέρα και τις δύο αδελφές του.Άλλα επτά μέλη της οικογένειάς του χάθηκαν στη μικρασιατική καταστροφή. Από μικρή ηλικία έμεινε ορφανός, αφού ο πατέρας του σκοτώθηκε στη Μικρά Ασία σε μάχη, ενώ η μητέρα του πέθανε στην Ελλάδα πριν από το 1930..

Για να επιβιώσει εργάστηκε στο ξενοδοχείο «Μυστράς», ενώ ταυτόχρονα φοιτούσε στη νυχτερινή σχολή για εργαζόμενους του Φιλ. Συλλόγου «Παρνασσός». Στη σχολή νίκησε κατά κράτος έναν νταή συμμαθητή του, που είχε παρακολουθήσει μαθήματα πυγμαχίας και τον προκαλούσε.

Τότε διαπίστωσε πως είχε τρομερά προσόντα.

Με προτροπή των συμμαθητών του, γράφτηκε σε μια σχολή πυγμαχίας που υπήρχε σε υπόγειο της οδού Ασκληπιού στην Αθήνα, περισσότερο για να αντιμετωπίζει τους προκλητικούς παλικαράδες, παρά με σκοπό να γίνει επαγγελματίας πυγμάχος.

Όμως, μέσα σε ένα εξάμηνο, ο 16χρονος Χριστοφορίδης αναδείχθηκε σε πρωτοπυγμάχο της σχολής και άρχισε να κερδίζει τα πρώτα του χρήματα ως επαγγελματίας μποξέρ, στα ματς που διοργανώνονταν σε διάφορα αθηναϊκά θέατρα.

Είχε 53 νίκες, 15 ήττες και 8 ισοπαλίες.Άφησε το μποξ αρκετά νέος. Σε όλη του την καριέρα αρνήθηκε όλες τις υπηκοότητες που του προτάθηκαν.

Ήθελε να αγωνίζεται ως Έλληνας.

Πέθανε το 1985.

Τμήμα ειδήσεων defencenet.gr

Πηγή: national-pride.org